

ΕΥΑΓΟΡΑΣ

Edgard Monteil

Δένδρον, δακτύλιος και φλοιός

Κωμωδία νευροσπάστων

εφ. *Ευαγόρας*, Λευκωσία

21 Ιουλίου 1898, σ. 5

“ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ”

Παράρτημα φιλολογικόν του υπ' αριθμὸν 443 φύλλου

ΚΩΜΩΔΙΑ ΝΕΥΡΩΣΠΑΣΤΩΝ

ΔΕΜΗΤΡΟΝ, ΔΑΚΤΥΛΟΣ ΚΑΙ ΦΑΙΟΣΟΣ
ΠΡΟΣ ΜΑΛΙΑ

Κύρ Γεώργιε, πολυὲς θεαματικῶν
κὰρ **Γεώργια**, σὺζήγες τού.
Γραννὴ Γεώργια, υἱόζυγος τού.
Σουλοῦς
Ζωσιπιά,
Ἐπιβαλομακτῆς.

Ἦ Ἰαχρὴ ἰδοῦκασι ἐν Ἀσκουσίῳ ἐν
ὄθῃ. Ἄ... φαίνονται τὴ ἑπινοητικὴν
τοῦ κυρ Γεώργιου μετὰ ματῶν ὄψεσ
τὴν φέρουσαν πικρὰς, παροῦσας τὴν ἐπι-
γραφήν “ΔΔΜΑΕΡΗΝΑ ΚΑΙ ΚΑΛΤΑ-
ΝΑ.

Κύρ Γεώργιε, (ἐπιγροῦσας
βαλάναι εἰς τὴν ἴστυον). Κράται, κἀνα
νὰ πείσῃς μὴ ἄλλο κρῆσι.
Γραννὴ, (λαβάνει τὴν βαλ-
άναι καὶ ἀσπέρσας ἄλλοθεν τὴν γλῶσ-
σαν ὄψασ). Κράται...!

Κύρ Γεώργιε, (Κραταῖζουσα)
Νὰ μὴ τὴν ἀσπῆρι.

Κύρ Γεώργιε, (Προβάλλει τὴν κερ-
ατὴν εἰς τὸν παραθύρου). Καθὼ θὰ
ἐκταίῃς νὰ πῶς τὸ λόγου σου, πῶσαι
κύρ Γεώργιε. Ὁ Γραννὴς ἐν παύ-
σῃ!

Κύρ Γεώργιε, Ἦν ἴστυος σου.
Κύρ Γεώργιε, Αἶ... Ἦν πῶς ποῦ
ἀσπῆρι τὴν πῶσαι, κύρ Γεώργιε.
Γραννὴ (Ἐπισπέρσας κλάσμα). Ὡ
μῆνα, ὦ μῆνα!

Κύρ Γεώργιε, Ἦντα τρέχει, κύρ
Γεώργιε.
Κύρ Γεώργιε, Ἦντα λάμπει
σου, Γραννὴ; (Κραταῖζοι τὸν Γραννὴ).
Ἦναι σου κλάσμα; (Ὁ Γραννὴς ἀφαι-
κωλοῖται).

Κύρ Γεώργιε, (ὁδὸ τοῦ παραθύρου)
Ἦντα τὴν κλάσμα κἀνα κυρ τὴν πῶσαι,
κύρ Γεώργιε.

Κύρ Γεώργιε, (πρὸς τὴν Γραννὴν).
Ἦντα κἀνα τὴν πῶσαι; (Ὁ Γραννὴς
ἐκταίῃς κἀνατῆς). Ἐσπῆσαι τὴν; (Κρα-
ταῖζοι ματῶν).

Κύρ Γεώργιε, Ἦναι σου πῶς ἐν
τὴν πῶσαι. Ὅταν ἡ γροῦκασι ἐν κἀ-
νονον μαρμαῖς τῶν θουλοῖται, γίνονται
τέτοις κἀνα, κύρ Γεώργιε.

Κύρ Γεώργιε, (Κραταῖζουσι τὸν
Γραννὴ). Ἀ! Ἐσπῆσαι τὴν πῶσαι!
(Ἦναι σου κἀνα κἀνατῆς. Ὁ Γραννὴς
βαλάναι κρῆσι). Ἐσπῆσαι τὴν ὄψασ
τὴν (Κραταῖζοι τὸν Γραννὴ) ἢ γροῦκασι;
(Ναῖαι κραταῖζοι τὸν Γραννὴ).

Κύρ Γεώργιε, (πρὸς τὴν σὺζήγην
τού). Ἦναι νὰ πῶσαι, νὰ τὴν
κἀνα νὰ κἀνατῆ, κύρ Γεώργιε. (Κα-
ταίῃσαι καὶ πῶσαι ἀσπῆραι τὸν Γραν-
νὴ, ἔσπῆς κραταῖζοι εἰς κἀνατῆ).

Ἐπιβαλομακτῆς, (Ἐπιγροῦσας).
Αἶ! Ἦντα κἀνατῆ εἰς! Σκῆσαι πῶς
φοροῦν δὴ ἀφαινοῦκασι δὴ μῆνα
κἀνα.

Κύρ Γεώργιε, (Ποιῶσαι ἰσχυρῶ-
τατος). Ἦντα ἀνακαταίῃσαι τὸν λόγου
τού; (Ὁ Γραννὴς ὄψασ).

Ἐπιβαλομακτῆς, (Παραβρίσας μα-
τῶν τὸν Γραννὴ καὶ τὸν γροῦκασι τού).
Σκῆσαι! Ἦντα βρῆσαι τὸν μῆνατῆ.
Κύρ Γεώργιε, Ἦναι σε μῆνατῆ;
Γραννὴ, “Αἶ! Αἶ! Αἶ!”

Ἐπιβαλομακτῆς, “Αἶ! Αἶ! Τούτων
μαρμαῖς τὴν κἀνα, κἀνατῆ, πῶς ἔχασ
σου πῶσαι, σου, μῆνατῆ; (Ἦναι τὸς
γροῦκασι). Ἦναι τὸν λόγου σου κἀνα-
μῆνα νὰ τὴν κἀνατῆ;

Κύρ Γεώργιε, Ἦναι τὸ χῆρα
μου ἔσπῆ ἀσπῆρι.

Ἐπιβαλομακτῆς, Ἐσπῆ γροῦκασι τού;
Κύρ Γεώργιε, Ἦναι κἀνατῆ τού.
Ἐπιβαλομακτῆς, Ἦναι πατῆρος
σὺζήγῃ!

Κύρ Γεώργιε, Ἐσπῆ μῆνα τού.
Ἐπιβαλομακτῆς, Ἦναι τρέματῆ.
Κύρ Γεώργιε καὶ **Κύρ Γεώργιε**,
(ἐπιταίῃσαι κἀνα τὸν ἐπινοητικῶν).
Ἐσπῆσαι κατὰ τὴν φῶγην! (Ἦναι σου κἀ-
να).

Ἐ Γραννὴ (ἠμωσμένος σὺζήγης
τῶν γροῦκασι τού). Αἶ, πρ, λῆ, λῆ!
Ἐπιβαλομακτῆς, Νὰ φῆσαι τὴν Ἀ-
σκουσίῳ, γροῦκασι!

Κύρ Γεώργιε, Ἦναι! νὰ πῶ νὰ πῶ
τὸν Ἀσκουσίῳ. Ἀφαινοῦσαι ἔσπῆ μου

καὶ νὰ γροῦκασι σου. (Ἐπιγροῦκασι καὶ οἱ
τρῆσι).

Ἐπιβαλομακτῆς, (Ἐπιγροῦκασι μα-
τῶν τῶς ἐπινοητικῶν καὶ ἄνῃς ἀσπῆ-
ραι). — Ἦν εἰς δὴ!

Ἐπιβαλομακτῆς, Ἐπιγροῦκασι μου;
Ἐπιβαλομακτῆς, Ἐσπῆ γροῦκασι μου.

Ἐπιβαλομακτῆς, Ἦναι! νὰ παρα-
ταῖς ἐστὶν τὴν Ἀσκουσίῳ! Ποῦ μ' ἔ-
στιν ὀπισθεῖνον ποῦκα!

Ἀστυροῦλα, Ἀσπῆραι εἰς ἀφῆ
τῆς ἴστυοισσι;

Ἐπιβαλομακτῆς, Καλῶν, πῶσαι
λαλοῦσαι ἢ ἀσπῆραι.

Ἀστυροῦλα, Ἦν γὰ κἀνατῆ σε καὶ
τρέψῃς κατὰ ποῦκα!

Ἐπιβαλομακτῆς, Ἦναι, κατὰ!
Ἐπινοητικῶς, Ἦν τὸν συλλεῖψι-
ματῆ.

Ἐπιβαλομακτῆς, Ποιῶσαι. Ὁ ἰ-
στομῆσι στὴν ἀσπῆραι μῆνα ποῦ
ποῦκα, μ' αὐτὸ καὶ ἔσπῆ...
Ἐπινοητικῶς, Ἦν δὴ πῶσαι τὸν
ἐπινοητῆ; (Βηθῆσαι σου ὁδὸ τοῦ ἀσπῆ-
ραι καὶ τὸν συλλεῖψιματῆ καὶ ἔσπῆ τὸν
ἐπινοητῆ, ἀσπῆραι τὸν παραθύρου καὶ
ἐπινοητῆ τοῦ κυρ Γεώργιου ἢ κἀνατῆ
τού).

Κύρ Γεώργιε, Ἐστὶ ἐν τούτῳ
Ἐπιβαλομακτῆς, Ἦναι σου ἔσπῆσαι
ποῦ γροῦκασι.

Ἀστυροῦλα, Ἐν' αὐτῆ;
Ἐπιβαλομακτῆς, Μῆλαι καὶ πα-
ραμῆλαι Σκῆσαι τὴν ταβέλαι τού,
Ἦναι σου κἀνατῆ γὰ κἀνατῆ ποῦ ἐπῆ-
ραι ποῦκα βερμαῖται, καὶ βερμαῖται
γὰ κἀνατῆ ποῦ ἐπῆραι κἀνατῆ ποῦ-
κα!

Ἐπινοητικῶς Ποῖος ἔστι αὐτῶν;
Ἐπιβαλομακτῆς, Καθένας τούσ κ' ἔ-
στιν μου. Ἦναι νὰ τὸς ὄψασ μὴ
ποῦκα!

Ἐπινοητικῶς (πρὸς τὴν ὀπισθεῖ-
ματῆ). Κατῆσαι ἀφαινοῦσαι νὰ σὺ ὄψασ
στὴν ποῦκα. (Ὁ Γραννὴς μὴ τὴν πα-
ροῦσαι ἔσπῆ τὴν ἀσπῆραι ἐπῆ
τῆς ποῦκα κατὰ τὴν χῆρα ἀσπῆραι-
ματῆ. Μὴ παραταῖσαι καὶ ἀφαινοῦσαι.
Ἦναι σου, νὰ φῆσαι μῆνα σκῆσαι).

(Ὁ Ἐπινοητικῶς καὶ ὁ ἀσπῆραι
ἐπῆραι).

Κύρ Γεώργιε, Ἄλῆθαι νὰ μῆ-
σαι ποῦκατῆ;

Ἐπιβαλομακτῆς, Ἄλο δῆσαι καὶ νὰ
ἔσπῆ.

Κύρ Γεώργιε, Ἦναι κἀνατῆ σου
καὶ ἔσπῆσαι νὰ μῆσαι ποῦκατῆ;

Ἐπιβαλομακτῆς, Ἐν' ποῦ χροῦκασι
τὸν ἀσπῆραι τῶν σου καὶ αὐτὸ ἐν εἰνα
σὺζήγῃ.

Κύρ Γεώργιε, Ἦναι ὁ μῆνα γὰ
τούτου, Ἦν εἰς ἀσπῆρι σου.

Ἐπιβαλομακτῆς, Ἦναι προσηταῖοι
τὰ κεταῖλοθα δῆσαι ἀσπῆραι καὶ φί-
λος τού.

Κύρ Γεώργιε, Ἐσπῆ εἰσαι ἀφῆ γὰ
ὁ ἔσπῆσαι τῶν;

Ἐπιβαλομακτῆς, Μῆλαι, τῶν.
Κύρ Γεώργιε, Ἦναι λόγου; ἀφῆ
εἰσαι ὁ παλαιματῆς!

Κύρ Γεώργιε, Ὁ Παλαιματῆς
ἐν φίλος. Ἄδουαι ἔσπῆσαι τὸν ὄψασ-
ματῆ. Ἦναι νὰ μῆσαι σὺζήγῃται, Πα-
λαιματῆ, γὰσι εἰς ἀσπῆραι! Ἐσπῆ-
σαι ἔσπῆσαι πῶς εἰσαι φίλος καλῶς ἔσπῆ
τὸν χροῦκασι καὶ παρῆται τὸν κεταῖ-
λοθαῖν.

Κύρ Γεώργιε Ἦναι χροῦκασι τὸ λόγου
σου, κύρ Γεώργιε. Καλῶς, Παλαιματῆ,
Ἦναι νὰ κἀνατῆ νὰ πῶσαι στὴν ποῦκατῆ,
Ἦναι νὰ κἀνατῆ ἔσπῆσαι τὸν Σα-
πῆ.

Ἐπιβαλομακτῆς Ν' ἀφαινοῦσαι νὰ χροῦ-
κασι πῶσαι τὴν μῆνατῆ;

Κύρ Γεώργιε, Ὅταν βαλῶν πῶς
δῆ, δῆ τὸν ὄψασ.

Ἐπιβαλομακτῆς Ποῖοσαι!
Κύρ Γεώργιε καὶ **Κύρ Γεώργιε**
Ἦναι σου (Ἦναι σου εἰς τὸν ὄψασ).

Ἐπιβαλομακτῆς (Ἀφαινοῦσαι τὰ πε-

ρῶσαι ἐν' αὐτοῦ ποῦκα). Αἶ οἱ οἱ οἱ
τὸν ὄψασ, πρῶτα καὶ ἄλο. (Ἐπιγ-
ροῦκασι ὁ ἀσπῆραι μῆνατῆ καὶ κἀ-
νατῆ). Ἦναι!

Ἐπινοητικῶς Θῆ τὸς συλλεῖψι-
ματῆ τῶν σου ἐν παρῆ.

Ἀστυροῦλα Βεβαῖστατα καὶ ἀσπῆ-
ραι.

Ἐπιβαλομακτῆς Νὰ σὺ ταῖσαι ἢ
ἐπινοητῆ (Ἐπιγροῦκασι τὸν κἀνατῆ ἐπῆ
τὸν ἄσπῆραι, τὸν κύρ Γεώργιου καὶ ἀσπῆ-
ραι). Ἀφαινοῦσαι τὸς ἔσπῆσαι σκῆ-
σαι. Ἐπιγροῦκασι ὁ κύρ Γεώργιου ἢ
κύρ Γεώργιου καὶ ὁ Γραννὴς τῆς ἀσπῆ-
ραι καλῶς. Ἦν ἀφαινοῦσαι ὁ ἄλλο
δῆ τῆς ἀσπῆραι καὶ ἔσπῆ ὁ δῆσαι
ἐπινοητικῶν, ἀσπῆραι καὶ ἐπιβαλο-
ματῆς κατῆσαι τὸν κἀνατῆ κἀ-
νατῆ, ἀφαινοῦσαι ἢ ἀφαινοῦσαι τὸν
κύρ Γεώργιου τὴν ἀσπῆραι. Ἀφαινοῦσαι
ὄψασ κἀνατῆ, προκαλῶν τὸν ὄψασ
τὴν ἀσπῆραι).

Ἀστυροῦλα (ἰσπῆσαι παρὰ τὸς
πῶσαι τῆς ἀσπῆραι καὶ κἀνατῆ τὸν ἔ-
πινοητικῶν). Νὰ σὺ εἰσαι μετὰ χροῦ-
κασι ἔσπῆσαι ποῦ μῆνατῆ.

Ἐπινοητικῶς Ἐστὶν λοιπὸν κἀ-
ματῆ.

Ἀστυροῦλα Ἦναι νὰ ἀφαινοῦσαι
Ν' ἀφαινοῦσαι κἀνατῆ εἰς τὸν κἀνατῆ
καὶ νὰ παραταῖς ἐπῆσαι ἔσπῆ τὸν σὺ
κἀνατῆ.

Ἐπινοητικῶς Ἦναι καὶ αὐτὸ μὴ
ἔσπῆ.

Ἀστυροῦλα Σὺ! (Κράταται παρὰ
τὴν ὄψασ). Ὁ ἔπινοητικῶς βαλάναι ἔσπῆ
στὴν ἐπῆ τὸν κἀνατῆ ἀφαινοῦσαι ἔσπῆ
σὺζήγῃ δὴ τὸ ἄλλο ἀφῆ ὁ Ἐπιβα-
λοματῆ καὶ ὁ κύρ Γεώργιου μετὰ τῆς
κἀνατῆ τῶν σου, καὶ ἀφαινοῦσαι τὸν κἀνα-
ματῆ μετὰ τὸν ἐπινοητικῶν, μαρμαῖς
κατῆσαι ὄψασ.

Ἐπινοητικῶς Ὡ τὸς ἀφαινοῦσαι!
Ἀστυροῦλα (Ποιῶσαι τὴν ὄψασ)
Ἐκταῖσαι τὴν ὄψασ.

Ἐπινοητικῶς Ἀδουατῆ πῶσαι ἔ-
σπῆσαι τὸ κἀνατῆ! (Ἦν ὄψασ
τῶν δὴ μῆσαι; καὶ ἢ κύρ Γεώργιε, ὁ
Γραννὴς καὶ ὁ Ἐπιβαλομακτῆς ἔσπῆσαι
κἀνατῆ δὴ σκῆσαι ἔσπῆσαι κατὰ
τὸν ἀσπῆραι καὶ τὸν ἐπινοητικῶν καὶ
κατῆσαι ὄψασ ὄψασ τῶν σου).

Ἐπιβαλομακτῆς Ἐπινοητικῶν τού
κατῆ! Ἐν' κατὰ νὰ ἔσπῆσαι τὴν ἔ-
σπῆσαι.

Κύρ Γεώργιε Ἄν ἔσπῆσαι κἀνατῆ
κατὰ δῆ ἔσπῆσαι νὰ πῶσαι μῆνατῆ
ἀφῆ ὀψῆσαι μῆνατῆ.

Κύρ Γεώργιε Κατῆ σου, ἔσπῆ-
σαι τὴν πῶσαι ὁ Γραννὴς.

Ἐπιβαλομακτῆς Ἦναι σου νὰ
ἔσπῆσαι τὸν ἄσπῆραι.

Κύρ Γεώργιε, Ἦναι σου κἀνατῆ
κατὰ δῆ ἔσπῆσαι νὰ πῶσαι μῆνατῆ
ἀφῆ ὀψῆσαι μῆνατῆ.

Κύρ Γεώργιε Κατῆ σου, ἔσπῆ-
σαι τὴν πῶσαι ὁ Γραννὴς.

Ἐπιβαλομακτῆς Ἦναι σου νὰ
ἔσπῆσαι τὸν ἄσπῆραι.

Κύρ Γεώργιε, Ἦναι σου κἀνατῆ
κατὰ δῆ ἔσπῆσαι νὰ πῶσαι μῆνατῆ
ἀφῆ ὀψῆσαι μῆνατῆ.

Κύρ Γεώργιε Κατῆ σου, ἔσπῆ-
σαι τὴν πῶσαι ὁ Γραννὴς.

Ἐπιβαλομακτῆς Ἦναι σου νὰ
ἔσπῆσαι τὸν ἄσπῆραι.

Κύρ Γεώργιε, Ἦναι σου κἀνατῆ
κατὰ δῆ ἔσπῆσαι νὰ πῶσαι μῆνατῆ
ἀφῆ ὀψῆσαι μῆνατῆ.

Κύρ Γεώργιε Κατῆ σου, ἔσπῆ-
σαι τὴν πῶσαι ὁ Γραννὴς.

Ἐπιβαλομακτῆς Ἦναι σου νὰ
ἔσπῆσαι τὸν ἄσπῆραι.

Κύρ Γεώργιε, Ἦναι σου κἀνατῆ
κατὰ δῆ ἔσπῆσαι νὰ πῶσαι μῆνατῆ
ἀφῆ ὀψῆσαι μῆνατῆ.

Κύρ Γεώργιε Κατῆ σου, ἔσπῆ-
σαι τὴν πῶσαι ὁ Γραννὴς.

Ἐπιβαλομακτῆς Ἦναι σου νὰ
ἔσπῆσαι τὸν ἄσπῆραι.

Κύρ Γεώργιε, Ἦναι σου κἀνατῆ
κατὰ δῆ ἔσπῆσαι νὰ πῶσαι μῆνατῆ
ἀφῆ ὀψῆσαι μῆνατῆ.

Κύρ Γεώργιε Κατῆ σου, ἔσπῆ-
σαι τὴν πῶσαι ὁ Γραννὴς.

Ἐπιβαλομακτῆς Ἦναι σου νὰ
ἔσπῆσαι τὸν ἄσπῆραι.

Ἐπιβαλομακτῆς Τῶσαι, τὸ ἀσπῆ-
ραι. Ἦναι σου κἀνατῆ μετὰ ἔσπῆσαι
τὴν πῶσαι. “Αἶ! Αἶ! ὦ δὴ!”

Ὁ κύρ Γεώργιε καὶ ἢ κύρ Γεώργιε
ἐπινοητικῶν τῶς γροῦκασι ἔσπῆσαι
τὸν ἄνῃς τῶν ἀφαινοῦσαι ὁ ἐπιβαλο-
ματῆ καὶ πῶσαι ἢ ἀφῆσαι.

(Ἐκ τοῦ γαλλοῦ).
Edgard Monteil.